

Droga ku anatemie. Waclaw Kostek-Biernacki (1884-1957)

Piotr Cichoracki, Droga ku anatemie. Waclaw Kostek-Biernacki (1884-1957), Warszawa 2009, 496 s. + wkł. zdj. (seria „Monografie”, t. 56)

Waclaw Kostek-Biernacki był jedną z ważnych osób obozu piłsudczykowskiego. W szerszej świadomości funkcjonuje przede wszystkim jako komendant wojskowego więzienia w Brześciu nad Bugiem, gdzie w 1930 r. zostali osadzeni politycy antysanacyjnej opozycji. Rola wówczas odegrana, łączona niekiedy z kilkoma innymi epizodami jego biografii, powodowała, że zazwyczaj prezentowano go jednowymiarowo jako postać zdecydowanie negatywną, symbol stosowania przemocy przez rodzime środowisko polityczne. Tymczasem należy stwierdzić, że życiorys Kostek-Biernackiego był skomplikowany, a i dramatyczny. Na plan pierwszy wybijają się: działalność w PPS doby rewolucji 1905-1907, wieloletnia służba cywilna na stanowisku wojewody w latach trzydziestych, wreszcie powojenne represje zwieńczone niewykonanym wyrokiem śmierci, orzeczonym w 1953 r.

Gdzie kupić publikacje:

